

П. П. Ротач, О. П. Ротач

Павленко Леонід Оксентійович

ПАВЛЕНКО Леонід Оксентійович (27. 10. 1924, с. Семенівка Семенівського р-ну Полтавської губ., нині смт Кременчуцького р-ну Полтавської обл. — 01. 10. 1998, м. Васильків, нині Обухівського р-ну Київської обл.) — письменник, народний лікар-фітотерапевт. Член НСПУ (1987). Премія КМ України імені Лесі Українки (1993; за книгу «Квіт папороті»). Учасник 2-ї світової війни. Закінчив Крюківське фабрично-заводське училище (Полтавська обл.). У післявоєнний час працював техніком-заготівельником лікарських рослин у Василькові. Став популярним передусім завдяки книгам про лікування травами. Водночас у творах П. — чудові легенди, бувальщини, народні прикмети. Автор науково-художніх книжок «Цілющі скарби землі» (К., 1984; 1988), «Біла Лілея: Повісті, легенди, оповідання» (К., 1986), «Ліки з чар-зілля: Поради і рецепти народного цілителя» (К., 1992; К.; Т., 2003); збірок легенд «Квіт папороті» (1990), повістей «Сліди не старіють» (1991), легенд, оповідань про трави, бувальщин «Надвечір'я на Івана Купала», легенд і повістей «Сузір'я Андромеди» (обидві — 1996); романів «Терновий цвіт» (1990) та «Спокута Ружени» (1997; усі — Київ); багатьох статей у періодиці.

Рекомендована література

1. Нові члени Спілки письменників // Літературна Україна. 1987, 31 груд.;
2. Стеблина М. Не згас чарівний світ Павленка: [Некролог] // Там само. 1998, 15 жовт.

Бібліографічний опис:

Павленко Леонід Оксентійович / П. П. Ротач, О. П. Ротач // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880317>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).